

Разбирате ли защо? — Защото законът не позволява.

Слѣдователно, ние трѣбва да разбираме живота въ неговитѣ дълбоки прояви, да знаемъ причината, защо е тъй, а не другояче. И туй, което тогава се е считало за голѣмо нещастие, днесъ е едно благо: краскитѣ даватъ импулъсъ за развитие. Щомъ изчезнатъ краскитѣ, всѣка култура изчезва. Послѣдната отъ дъщеритѣ почернѣла като вжгленъ, защото чувствата у нея били най-силни и най-груби. Всичкитѣ тия краски трѣбва да се изправятъ и облагородятъ. Питатъ ме нѣкои: „Защо този има червено лице?“ Казвамъ: „Той е видѣлъ, когато царскиятъ синъ е цѣлуналъ дъщерята“. Че туй е вѣрно, може да провѣрите: когато нѣкой въ свѣта се подига, или когато видите, че единъ се подига, ще изпитате една отъ тѣзи краски. Ако на васъ не дадатъ тази цѣлувка — не ви правятъ юбилей, ще станете или червенъ, или зеленъ, или жълтъ, или синъ, или най-послѣ черенъ, и ще кажете: „Нѣма управия на земята!“ Но този юбилей, или тази цѣлувка е нѣщо много случайно. То не е цѣлувка, то е единъ начинъ да се отмахне злото.

Цѣлувка може да има само между хора, които сж завършили своето развитие, чиито души сж обгърнати съ любовъ, чиито умове сж оградени отъ мъдростъ, и чиито духове сж проникнати отъ истината, — само тѣ могатъ да си даватъ цѣлувка. А това е великъ законъ. Какъвъ? Да те цѣлуна, но, ако нѣмамъ любовъ, какъвъ ще станешъ? Ще станешъ червенъ. Ако нѣмамъ мъдростъ, ще оглупѣешъ; ако истината я нѣмамъ, ти ще се опорочишъ.

Сега вие прѣнесете този разказъ и въ вашия личенъ животъ — но схванете го въ негова цѣлостъ, въ неговото бждеще проявление какъвъ трѣбва да бжде.

Азъ въ миналата бесѣда ви говорихъ, какъвъ трѣбва да бжде ученикътъ. Сега не ви говоря за